

Про Вітчизну та патріотизм

Наша Батьківщина — Україна. Це наша Вітчизна. Край, земля, країна, де з давніх-давен жили наші предки. А зараз живемо ми з вами.

Немає нічого гіршого, ніж блукати в чужих краях.

Гомер

Задля вітчизни треба жертвувати навіть славою.

Квінт Фабій Максим Кунктатор

Для нас дорогі батьки, дорогі діти, близькі, родичі, але всі уявлення про любов до чого-небудь поєднані в одному слові «вітчизна».

Марк Туллій Цицерон

І дим вітчизни солодкий.

Овідій

Люблять вітчизну не за те, що вона велика, а за те, що своя.

Луцій Анней Сенека

Хто батьківщині добре слугує — вельможних предків не потребує.

Французьке прислів'я

Любов до вітчизни починається з родини.

Френсіс Бекон

Українці — стародавній народ, а мова їхня багатша і всеосяжніша, ніж персидська, китайська, монгольська і всілякі інші.

Евлія Челебі

Наша Батьківщина благає допомоги красномовства, бо так багато її преславних подвигів поминається глибокою мовчанкою.

Феофан Прокопович

Де немає свободи, там немає і вітчизни.

Поль Анрі Гольбах

Кожному мила своя сторона.

Григорій Сковорода

Той, хто не любить своєї країни, нічого любити не може.

Джордж Гордон Ноел Байрон

Україно моя мила,
Краю пам'ятливий,
Там любив я дівчиноньку,
Там я був щасливий.

Народна пісня

Доборолась Україна
До самого краю.
Гірше ляха свої діти
Її розпинають.

Тарас Шевченко

Країно рідная! ох, ти далека мріє!
До тебе все летять мої думки.
Їм страшно й радісно, якась надія мріє...
Так з вірію в свій край летять пташки.

Леся Українка

Забудеш рідний край — твоє всохне коріння.

Павло Тичина

Любїть Україну у сні й наяву, вишневу свою
Україну, красу її вічно живу і нову і мову
її солов'їну.

Володимир Сосюра

Жива душа народна, жива, неподоланна!

Олександр Довженко

Той, хто в біді кидає свій народ, стає його ворогом.

Чингіз Айтматов

В дитинстві відкриваєш материк, котрий
назветься потім — Батьківщина.

Ліна Костенко

Вітчизна — ось і альфа, і омега!

Дмитро Павличко

Садок вишневий коло хати,
Хрущі над вишнями гудуть,
Плугатарі з плугами йдуть,
Співають ідучи дівчата,
А матері вечерять ждуть.

Тарас ШЕВЧЕНКО

«Садок вишневий коло хати...», 1847